

Sygn. akt II W 2580/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Płock, 29 kwietnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Płocku

II Wydział Karny

Sekcja ds. wykroczeniowych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SR Dariusz Kondziewski

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Śródka

z udziałem oskarżyciela publicznego Janusza Wiśniewskiego z Komendy Miejskiej Policji w Płocku

po rozpoznaniu dnia 29.04.2015r. w Płocku sprawy

przeciwko Ł. M. (1)

synowi K. i J. z domu K.

urodzonemu (...) w P.

obwinionemu o to, że w dniu 06 października 2014r około godziny 1020 w aptecę (...) P., ul. (...) dokonał kradzieży towaru o łącznej wartości 364,82 zł na szkodę apteki (...)

- tj. o wykroczenie z art. 119§1 kw

1. Obwinionego Ł. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, co stanowi wykroczenie z art. 119§1 kw i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

2. na podstawie art. 119§4 kw orzeka wobec obwinionego Ł. M. (1) obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w K. kwoty 364,82 zł (trzysta sześćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt dwa grosze), stanowiącej równowartość ukradzionego mienia;

3. zwalnia Ł. M. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowanych wydatków postępowania oraz opłaty w sprawach karnych.

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionych w sprawie dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 października 2014 około godz. 10:20 Ł. M. (1) udał się do apteki (...) w P. przy ul. (...) (...)w P. przy ul. (...). Z regału z kosmetykami wziął 16 sztuk balsamów (...)schował je pod kurtką, po czym nie płacąc za towar, wyszedł ze sklepu.

Wartość towarów ustalono na kwotę 364,82 zł, zaś pokrzywdzonym jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K..

Obwiniony Ł. M. (1) był wielokrotnie karany, zarówno za przestępstwa jak i wykroczenia, nadto w czasie popełnienia opisanego wyżej czynu obwiniony objęty był okresem próby w sprawie II W 2505/13 Sądu Rejonowego w Płocku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o zeznania świadka A. S. (1) (vide k. 35-36, 4v) i P. M. (vide k. 16v), oględziny nagrania z monitoringu sklepowego (vide k. 36) oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy (vide k. 19-20, 25-27, 30).

Obwiniony Ł. M. (1) wprawdzie nie został zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia kradzieży, nie przyznał się też do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak przeprowadzone dowody nie budzą wątpliwości i jednocześnie wskazują, iż obwiniony zarzucanego mu czynu dokonał.

Świadek A. S. jednoznacznie opisała zachowanie sprawcy i kategorycznie wskazała ilość i wartość skradzionych towarów. Zeznania te zgodne są z tym, co zarejestrował monitoring sklepowy, na którym uwieczniono, jak Ł. M. wchodzi do apteki, czternastokrotnie sięga po towary wystawione na regale - balsamy (...) i towary te chowa pod kurtką, następnie zaś wychodzi z apteki nie płacąc za nie. Zeznania świadka uznać należało za całkowicie wiarygodne, rzetelne i poparte przytoczonym nagraniem. Wprawdzie na nagraniu widoczne jest, jak obwiniony czternastokrotnie sięga po balsamy, jednak jak wynika ze stwierdzonego przez świadka bezpośrednio po kradzieży niedoboru towarów, obwiniony zabrał tych balsamów 16 sztuk. Niedobór ten uznać należało za tożsamy z ilością towarów zabranych przez obwinionego, albowiem dokładna analiza nagrania pozwala ustalić, iż dwukrotnie obwiniony bierze z półki po 2 sztuki balsamów, co razem daje sztuk 16.

Nie można mieć także wątpliwości co do tożsamości wizerunku osoby zarejestrowanej na analizowanym w sprawie zapisie z monitoringu oraz wizerunku obwinionego w aktach sprawy. Już bez pogłębionej analizy oczywiste jest, że osobą zabierającą balsamy z apteki jest obwiniony Ł. M. (1). Ustalenia te potwierdzają także zeznania P. M. - dzielnicowego w Komendzie Miejskiej Policji w P., który jednoznacznie wskazał, iż na nagraniu rozpoznaje Ł. M. (1).

Wartość towarów ustalono na podstawie jednoznacznych i nie budzących zeznań A. S.

Co do wyjaśnień obwinionego - wobec przytoczonych i nie budzących wątpliwości dowodów - nie można mieć żadnych wątpliwości, iż są całkowicie niewiarygodne i stanowią jedynie linię obrony przed nieuchronnością poniesienia odpowiedzialności karnej.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, nie znajdując żadnych przyczyn by je zakwestionować.

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi w sposób nie budzący wątpliwości ustalić, iż obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Zgodnie z treścią art. 119 § 1 kw, karze podlega ten, kto kradnie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia - co w chwili popełnienia zarzucanego czynu stanowiło 420 zł, zaś w chwili wydawania wyroku 437,50 zł. Zachowanie sprawcy musi, zatem polegać na wyjęciu mienia spod władztwa innej osoby, najczęściej właściciela i taka też sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie.

W niniejszej sprawie Ł. M. w dniu 06.10.2014r. wszedł do apteki (...), prowadzonej przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., z zamiarem zabrania dla siebie balsamów, następnie zabrał z regału 16 sztuk balsamów (...) o wartości 364,82 zł i wyszedł ze sklepu nie płacąc za nie. Towarów tych pokrzywdzony nie odzyskał, albowiem obwiniony nie został zatrzymany, a ponieważ wartość skradzionych rzeczy nie przekroczyła 1/4 minimalnego wynagrodzenia należało obwinionemu przypisać popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Wymierzając obwinionemu karę, stosując się do treści art. 119 § 1 kw, Sąd miał do dyspozycji karę aresztu, karę ograniczenia wolności albo grzywnę. Po dogłębnej analizie okoliczności sprawy, warunków osobistych obwinionego,

jego uprzedniej wielokrotnej karalności Sąd doszedł do przekonania, iż kara 30 dni aresztu będzie adekwatna do popełnionego wykroczenia. Obwiniony swoją postawą zaprezentował pełną ignorancję dla porządku prawnego. Był on wielokrotnie karany za kradzieże stanowiące wykroczenia, był również karany za przestępstwa. Postawa obwinionego daje przekonanie, że uczynił sobie stałe źródło dochodów z popełniania kradzieży i w rzeczywistości nie zamierza z tego procederu zrezygnować. Podkreślenia wymaga fakt, iż obwiniony w chwili popełnienia przedmiotowego wykroczenia, znajdował się w okresie próby orzeczonej w sprawie II W 2505/13, w której orzeczono wobec niego karę aresztu z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 1 roku. Oznacza to że dotychczasowe deklaracje obwinionego, iż zaprzestanie dokonywania kradzieży i solenna obietnica poprawy, były gołosłowne i obliczone na litościwość sądu. Z tych względów kara orzeczona w tej sprawie musiała być surowa i kategoryczna. Taką będzie tylko kara 30 dni aresztu.

Jednocześnie, Sąd mimo dyspozycji zawartej w art. 24 § 2 kw i wynikającego z niej obowiązku orzeczenia kary grzywny obok kary aresztu wymierzonej za popełnienie wykroczenia w celu uzyskania korzyści majątkowej, odstąpił od orzekania obok kary aresztu grzywny, uznając iż jej orzeczenie byłoby niecelowe, albowiem obwiniony nie ma stałej pracy. Tą możliwość Sąd jednak pozwała sobie pozostawić na przyszłość, celem ewentualnego stopniowania dolegliwości kar, gdyby zaszła konieczność ponownego osądzenia obwinionego za podobny czyn.

Sąd odstąpił od obciążania obwinionego kosztami postępowania, uznając, że ich egzekucja będzie bezskuteczna, orzekł jednak obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., skoro skradzionych towarów pokrzywdzony nie odzyskał, a obwiniony nie kwapił się z uiszczeniem za nie należności.